

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci navrhovatelů a) **I. L.**, b) **P.P.**, c) **M.M.**, d) **K.L.**, e) **K.O.**, f) **R.K.**, zastoupených Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 32, proti odpůrci **Obec Losiná**, se sídlem Nezvěstice, Losiná 11, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - územního plánu obce Losiná ze dne 3.10.2014,

t a k t o:

- I. Návrh navrhovatelů na zrušení výzvy Krajského soudu v Plzni ze dne 19.3.2015, č.j. 59 A 2/2015-19, se z a m í t á.
- II. Řízení se z a s t a v u j e.
- III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatelé se návrhem ze dne 10.3.2015 domáhali zrušení opatření obecné povahy - územního plánu obce Losiná ze dne 3.10.2014.

Krajský soud výzvou ze dne 19.3.2015, č.j. 59 A 2/2015-19, ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení výzvy, vyzval každého z navrhovatelů k zaplacení soudního poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy, přičemž navrhovatele výslovně poučil o tom, že a) „Pokud nebude soudní poplatek ve výše uvedené lhůtě zaplacen, soud řízení o žalobě zastaví (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní“, b) „Pro nezaplacení soudního poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by žalobci mohla vzniknout újma, a žalobce ve shora uvedené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit (§ 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích“ a c) „Účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody (§ 36 odst. 3 soudního řádu správního)“. Navrhovatelům bylo umožněno zaplatit soudní poplatek buď v kolcích, nebo na účet soudu, přičemž jim bylo sděleno jak číslo účtu soudu, tak variabilní symbol.

Výzva byla navrhovatelům k rukám jejich zástupce doručena dne 20.3.2015.

Dne 25.3.2015 navrhovatelé požádali o zrušení výzvy Krajského soudu v Plzni ze dne 19.3.2015, č.j. 59 A 2/2015-19. V návrhu uvedli: „*Navrhovatelé jsou toho názoru, že výše soudního poplatku byla stanovena správně, avšak to, že by jej měl hradit každý navrhovatel zvlášť, již nikoliv Dle § 2 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb. je stanoveno, že v případě, když vznikne více poplatníkům povinnost zaplatit soudní poplatek, platí jej společně a nerozdílně*“.

I.

Podle § 2 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vznikne-li více poplatníkům povinnost zaplatit poplatek, platí jej společně a nerozdílně.

Výklad tohoto ustanovení je již konstantě v soudním řízení správním zaujat Nejvyšším správním soudem. V rozhodnutí ze dne 10.8.2011, č.j. 1 As 74/2011-251 (dostupném na www.nssoud.cz a publikovaném pod č. 2410 v č. 11/2011 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „*účastníci řízení, kteří učinili společný návrh (§ 33 odst. 8 s. ř. s.), netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř., neboť tento institut v soudním řízení správním nelze aplikovat. Každý z nich vystupuje v řízení jako samostatný účastník, a proto je každý z nich zvlášť povinen zaplatit soudní poplatek [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a § 2 odst. 8 téhož zákona a contrario]*“. V odůvodnění rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že „*Nejvyšší správní soud se k této otázce vyjádřil již ve svých předchozích rozhodnutích. Zaujal právní názor, že § 91 odst. 2 o. s. ř. upravující tzv. nerozlučné společenství účastníků nelze aplikovat na řízení ve správním soudnictví pro odlišnou povahu tohoto řízení oproti řízení civilnímu (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2011, čj. 6 As 8/2011 - 145 ve věci Pražské inforádio, s. r. o., srov. též rozsudek ze dne 5. 5. 2010, čj. 2 As 23/2010 - 81). Uvedený právní závěr byl detailně odůvodněn v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, čj. 1 As 37/2005 - 154: „Vystupuje-li ve správním soudnictví na straně žalující více žalobců, nikdy mezi nimi nevzniká nerozlučné, nýbrž toliko samostatné společenství v rozeprě (srov. též § 33 odst. 8 s. ř. s.). Každý z nich jedná v řízení sám za sebe a ohledně každého z nich může dopadnout řízení různým způsobem; zatímco ve vztahu k některému společníku v rozeprě může soud žalobě vyhovět, ohledně jiného ji může zamítnout, odmítnout nebo řízení zastavit. Vyzní-li výsledek řízení pro každého ze samostatných společníků stejně, neznamená to automaticky, že se tak stalo ze stejných důvodů; např. zamítne-li soud žalobu [...] mohou být důvody pro zamítnutí žaloby u jednotlivých společníků různé, popř. alespoň zčásti odlišné.*“

Podle § 101a odst. 1 věta první s.ř.s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.

Z právě citovaného ustanovení vyplývá, že předpokladem úspěchu v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je prokázání, že navrhovatel byl opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je tak poskytována ochrana výhradně právům navrhovatele. Navrhovatel je proto oprávněn hájit svá práva, nikoli práva kohokoli jiného.

Navrhovatelé opírají své účastenství o vlastnická práva k rozdílným nemovitostem. Navrhovatel a) o vlastnictví pozemku č. 705 a stavby č.p. 360, navrhovatel b) o vlastnictví pozemku č. 693 a stavby č.p. 351, navrhovatel c) o vlastnictví pozemku č. 699 a stavby č.p.

352, navrhovatel d) o vlastnictví pozemku č. 812 a stavby č.p. 434, navrhovatel e) o vlastnictví pozemku č. 818 a stavby č.p. 431 a navrhovatel f) o vlastnictví pozemku č. 833 a stavby č.p. 437, vše v katastrálním území Losiná.

Je tedy zřejmé, že každý z navrhovatelů hájí svá veřejná subjektivní práva ve vztahu k odlišným nemovitostem. Navrhovatelé nejsou navzájem spoluvlastníky stejných nemovitostí ani například manžely. Aplikace ustanovení § 2 odst. 8 zákona o soudních poplatcích tak není vůbec namístě, neboť povinnost zaplatit poplatek vznikla každému navrhovateli zvlášť.

Vzhledem k tomu, že výzva Krajského soudu v Plzni ze dne 19.3.2015, č.j. 59 A 2/2015-19, byla vydána v souladu se zákonem, soud návrh navrhovatelů na její zrušení zamítl.

II.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Soud ve výzvě poučí poplatníka o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen (§ 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích).

Vzhledem k tomu, že navrhovatelé přes výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku soudní poplatky nezaplatili, ačkoli byli ve výzvě poučeni o tom, že řízení bude zastaveno, nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 27.3.2015, soud řízení podle § 47 písm. c) s.ř.s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

III.

Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 31. března 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová